

רשות לקדוש ברוך הוא להתקרב ביניהם, וסוד הדבר - (ישעיה ט) ונהר יחרב ויבש יחרב בה' עליונה, ויבש בה' תחתונה. כפי שלא יתפרנסו ערב רב מו' שיהא עץ החיים. ולכן אין התקרבות לו' בין ה' ה' בזמן שערב רב ביניהם.

ואין רשות לאות י' להתקרב לה' השנייה. זהו שפתיב ערות פלתיך לא תגלה. והם הפרידו בין ו' לה' העליונה. זהו שפתיב ערות אשת אביך לא תגלה. ש"י היא אב, ה' אס, ו' בן, ה' בת. ולכן צוה אליו ה' עליונה. ערות אשת אביך לא תגלה. ערות אחותך בת אביך - זו ה' תחתונה. את בת בנה ואת בת בתה - הם ה"א ה"א, שהם תולדות של ה'. ערות אחי אביך - זו יו"ד, שהוא תולדה של אות י', והוא אח לו"א י'.

סוף סוף בזמן שערב רב מערבים בישראל, אין קרבה ויחוד באותיות שם יהו"ה. ומיד שימחו מהעולם, נאמר באותיות של הקדוש ברוך הוא (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד. ולכן אדם, שהם ישראל, יש להם יחוד בתורה, שנאמר בה (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא הגבירה מלכו"ת, שמצדה נקראו ישראל בני מלכים. ולכן אמר הקדוש ברוך הוא, לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. זו משנה, אשתו של אותו נער, והוא [היא] שפחת השכינה. אם זכו ישראל - היא עוזרת להם בגלות מצד של התר טהור פשר. ואם לא - היא כנגדו מצד של טמא פסול אסור. טהור התר הטוב. פסול טמא אסור הוא יצר הרע.

לקרבא בינייהו. ורזא דמלה (ישעיה ט) ונהר יחרב ויבש יחרב בה' עלאה ויבש בה' תתאה. בגין דלא יתפרנסון ערב רב מן ו' דאיהו עץ החיים. ובגין דא לית קריבו לו' בין ה' ה' בזמנא דערב רב בינייהו.

ולית רשו לאת י' לקרבא בה' תניינא הדא הוא דכתיב ערות פלתיך לא תגלה. ואנון אפרישו בין ו' לה' עלאה הדא הוא דכתיב ערות אשת אביך לא תגלה. די' איהו אב. ה' אס. ו' בן. ה' בת. ובגין דא מני לגביה ה' עלאה. ערות אשת אביך לא תגלה. ערות אחותך בת אביך דא ה' תתאה. את בת בנה ואת בת בתה אנון ה"א ה"א דאנון תולדין דה'. ערות אחי אביך דא יו"ד דאיהו תולדה דאת י' ואיהו אח לו"א י'.

סוף סוף בזמנא דערב רב מעורבין בישראל לית קריבו ויחודא באתון שם יהו"ה, ומיד דיתמחון מעלמא אתמר באתון דקדשא ברין הוא (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד. ובגין דא אדם דאנון ישראל אית לון יחודא באורייתא דאתמר בה (משלי א) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואיהי מטרוניתא מלכו"ת. דמסטרעה אתקריאו ישראל בני מלכים. ובגין דא אמר קדשא ברין הוא לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו דא משנה אתתא דההוא נער ואיהו (נ"א ואיהי) שפחה דשכינתא. ואי זכו ישראל איהי עזר לון בגלותא מסטרא דהתר טהור פשר. ואי לאו איהי כנגדו מסטרא דטמא פסול אסור. טהור התר פשר איהו יצר הטוב. פסול טמא אסור איהו יצר הרע.

וכשר הוא יצר הטוב.